

Mina je učenica prvog razreda osnovne škole. Po svom vanjskom izgledu obična djevojčica kakvih ima na stotine. Razlikovala se od ostale djece jedino po tome što je uvijek i na svakom mjestu govorila: – Neću! To joj je, gotovo, prešlo u naviku.

Jer priznajem, ima trenutaka kada je itekako potrebno reći NEĆU.

Ali Mina je u tome pretjerala.

Majka bi joj u rano jutro govorila:

– Mina, hajde ustani! Već je kasno!

Mina bi na to sneno prošaputala:

– Neću!

Majka bi poslije nadodala:

– Mina, požuri popiti bijelu kavu!

Mina bi tvrdoglavo odgovorila:

– Neću! Ne pije mi se!

U školi je Zoran, njezin mali prijatelj, zamolio:

– Hoćeš li mi, molim te, malo posuditi gumicu?

Mina bi jedva protisnula kroz čvrsto stisnute zube:

– Baš neću!

Djeca su se igrala u dvorištu. Zvala su Minu da se i ona igra skrivača. Ali ona je svisoka odbrusila:

- Neću!

Baka bi je poslijepodne poslala po kruh. Mina bi, već pogađate i sami, drsko odgovorila:

- Neću!

Tata bi joj navečer rekao da mora ići u krevet. Ona bi, jer tate se pomalo pribojavala, ipak tiho prošaputala:

- Neću!

Priča bi se tako mogla otegnuti unedogled. A ne bi, mislim, bila ni osobito zanimljiva. Da se nije dogodilo nešto osobito, nešto što je i Minu zbunilo...

Sunčana Škrinjarić, ulomak

svisoka → oholo

odbrusiti → bezobrazno odgovoriti

1. Tko je Gospođica Neću? Predstavi je.
2. U čemu je Mina pretjerala?
3. U priči podcrtaj riječi koje imenuju komu je sve Mina rekla: - Neću!
4. Zaokruži riječi *neću* u priči. Koliko ih je?
5. Što misliš o Mininu ponašanju? Objasni svoj odgovor.
6. Podcrtaj 5. rečenicu u priči. Domisli se primjera kada je ipak potrebno reći NEĆU.
7. Što misliš, što se dogodilo Mini? Nastavi priču.
Nakon toga poslušaj radioigru *Gospođica Neću* i usporedi je sa svojom pričom.